

Yderligere er Forholdet det, at der for de betalte Pensionsbidrag har været givet paagældende en Sikring, idet han uanset Tjenestealder har haft Ret til Pension i Tilfælde af Tilskadekomst, hvorhos der er sikret de gifte Tjenestemænds Hustruer og Børn Ret saavel til Efterindtægt, som til Pension, saafremt Tjenestemanden afgaar ved Døden.

§ 51, Stk. 1 a affattes saaledes: a) *Grundløn og Alderstillaeg,*

§ 51, Stk. 1. c., *udgaar.*

§ 51. Stk. 2 a. Ordene „Taffel-, Kontorholds-, Hesteholdspenge og deslige“ rettes til „*Repræsentationstillæg, Kontorholdsgodtgørelse*“.

I Stk. 2. d.) slettes Ordene „jfr. dog § 52“ og tilføjes som nyt Stk. e) *Naturalydelser (saasom Brugen af Tjenestejord, fri Bolig og Brændsel) eller Erstatning herfor.*

Bemærkninger til § 51.

Kommissionen har ment, at Bestemmelsen, hvorefter visse Naturalydelser kan medtages ved Pensionsberegningen, bør bortfalde. Det samme maa være Tilfældet med den Erstatning, der maatte være givet herfor. Der er utvivlsomt ikke længere nogen Tjenestestilling, hvor det maa anses for paakrævet at have en saadan Særbestemmelse, der nærmest maa opfattes som en Overgangsbestemmelse mellem de før 1919 gældende Regler for Pensionsindtægtens Beregning og de Hovedsynspunkter, paa hvilke den nugældende Pensionsordning er bygget op.

Rettelsen til Stk. 2 a tilsigter at bringe Benævnelserne i Overensstemmelse med de nu anvendte.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvilke Lønningsdele der kan medregnes ved Pensionering, skal det oplyses, at Kommissionen fra Jernbanepostekspeditørforeningen har modtaget Henvendelse om, at der tilstaas Jernbanepostekspeditørerne en Pension af Postlønnen. Saadant Ønske har været fremme i en lang Aarrække og er behandlet saavel af Lønningskommissionen af 1917 som af den i Februar 1921 afsluttede Kommission angaaende Forening af Post-, Jernbane- og Telegraf-tjeneste, der begge har udtalt sig for Indførelse af en Pensionsordning. Som Følge af sidstnævnte Kommissions Virksomhed blev der gennemført en Entrepriseordning mellem Postvæsenet og de fleste Privathaner, hvorved de Stationsforstandere ved disse, der er Postekspeditører, har opnaaet, at Postlønnen kan tages i Betragtning ved deres Pensionering fra Banerne.

Derimod er intet foretaget for Postekspeditørerne paa Statsbanerne, og dette falder i Traad med, at Sparekommissionen af 21. Februar 1921 fraraadede, at der blev givet Pension til Postmestre for de Honorarer, som ifølge den kort Tid efter indførte Entrepriseordning mellem Postvæsenet og Telegrafvæsenet tilfaldt dem som Telegrafekspeditører.

Grunden til, at Sparekommissionen indtog dette Standpunkt, var, at man frygtede Konsekvenserne af at komme ind paa at give Pension af Honorarer, og nærværende Kommission maa indtage det samme Standpunkt.

Selv om man nemlig vilde sondre mellem Honorarer for Virksomheder, hvis Udførelse var paalagt vedkommende Tjenestemænd, og Virksomheder, der frivillig overtoges af paagældende, maa det siges, at der foruden Stationsforstandernes Postgerning eksisterer en Række Tilfælde, hvor Gerningen ikke er overtaget frivillig, men paalagt Indehaverne af visse Stillinger. Hertil kommer, at en forskellig Behandling i pensionsretlig Henseende af frivillige og paalagte Hverv er af tvivlsom Beret-